

04/06/2019

Поклоничко путовање најбољих ученика верске наставе основних школа

И ове године, као и предходних година, за ученике основних београдских школа учеснике епархијског финала, Катихетски одбор Архиепископије београдско-карловачке уприличио је поклоничко путовање као награду за најуспешније.

У суботу, 1. јуна 2019. године, учесници квиза Познавање верске наставе,

заједно са својим вероучитељима, кренули су на пут са јасно дефинисаном дестинацијом: Вазнесењска црква – манастир Бошњане – манастир Лешје – Вазнесењска црква, али Господ је хтео мало другачије... Лило је као да ће да потопи свет. Испред Вазнесењске цркве прикупљали су се покисли али раздрагани ученици. Окупљање и полазак били су договорени изјутра.

По не баш уобичајеном времену за ово доба године кренули смо ка првом манастиру Светог Луке – Бошњане. У манастиру смо срдечно дочекани од стране оца Луке, који је укратко указао на историју и значај манастира. Поклонили смо се светим моштима бројних светитеља које се налазе у овом манастиру, као и двома мироточивим иконама, Светог јеванђелисте Луке и Светог Јована Руса, којима је Господ даровао овај манастир.

Следећи манастир био је Покров Пресвете Богородице – Лешје. Али како то понекад бива, били смо принуђени да кренемо другим путем до планираног због радова на ауто-путу, па нас је Божји промисао одвео ка славној Раваници, задужбини Светог кнеза Лазара. Како ништа не бива без Господа, Божји промисао је хтео да нам се отвори кивот Светога Кнеза, ради поклона и целивања.

Препуни мира и радости, nastavili smo put iz slavne Ravанице ka manastiru Leshje. Nismo ni slutili da ћemo uћи u bajku. Pred kapiјama manastira ostali smo bez daha, „bajka“ rekoше деца. Испред kapiје monaхиња која nam је радосно пожелела добродошлицу! Време као да стаде. Смерна monaхиња водила нас је лагано од цркве до цркве, од кивота до кивота, од фреске до фреске... Радосно и полетно говорила о бројним моштима, бројним чудима, стрпљиво не наметно, онако како само може брижна мајка! Трудила се сестра да нам сваки тренутак буде угодан и душекористан. Окружени благодаћу поклонили смо се свим светињама и упијали сваки трен. И док су се сати низали, остале сестре су се потрудиле да и тела окрепимо.

У смирај дана окрепљени душевно и телесно кренули смо ka Београду, препуни емоција. Сестре су стајале на kapiји и дуго гледале за нама. У аутобусу мук и једна једина реч „bajka“! Сви су били препуни хвале, а деца препуна утисака и радости која их је испунила после свих светиња које смо

имали прилике да видимо и да им се поклонимо.

spc.rs